

намъ Богъ, и този животъ е въ Сина му. (12) Който има Синът има животъ; който нѣма Сина Божия нѣма животъ.

(13) Утова писахъ вамъ конто вѣрвате въ името на Сина Божия за ѿда знаете че имате животъ вѣчент, и да вѣрвате въ името на Сина Божия. (14) И това е държавение то което имати къмъ него, че, тако просимъ нѣщо по неговата воля, слуша ни. (15) И ако знаемъ че ни слуша каквото да му попросимъ, знаемъ че получавамъ прошенията конто сми попросили отъ него. (16) Ако види пѣкокъ брата си че съгѣшава грѣхъ не съмртио, ще попроси, и *Богъ* ще му даде животъ, *сиръчъ* на ония конто съ-

грѣшаватъ не съмрто. Чимъ грѣхъ съмртенъ; шие казвамъ за него да се помоли. (17) Всака неправда е грѣхъ; и има грѣхъ не съмртенъ. (18) Знаемъ че всякой роденъ отъ Бога че съгѣшава; но който е роденъ отъ Бога *нази* себе си, и лукавъ не се прикоснува до него. (19) Знаемъ че сми отъ Бога; и цѣлъ *свѣтъ* въ лукаваго лѣжи. (20) Знаемъ още че Синъ Божий дойде, и *даде* намъ разумѣніе *по* познавамъ истинаго; и въ истинаго сми, *сиръчъ*, въ Сина му Иисуса Христа. *А* Той е Богъ истиний и животъ вѣчний. (21) Чадца, *жалазъте* себе си отъ идоли. Аминъ.

с Иоан. 1; 4. Гл. 4; 9.	Мар. 3; 29.	Лука
т Иоан. 3; 36. 5; 24.	12; 10. Евр. 6; 4; 6.	
у Иоан. 20; 31.	10; 26.	
ф Гл. 1; 1, 2.	Иер. 7; 16. 14; 11.	
х Гл. 3; 22.	Иоан. 17; 9.	
и Иовъ 42; 8. Ик.	Гл. 3; 4.	
5; 14, 15.	5 Ицп. 1; 23.	
и Мат. 12; 31, 32.	Гл. 3; 9.	

ы Як. 1; 27.	9; 5. 1 Тим. 3; 16.
и Гал. 1; 4.	Тит. 2; 13. Евр.
ю Лука 21; 45.	1; 8.
и Иовъ 17; 3.	ж Ст. 11—13.
и Иса. 9; 6. 44; 6.	и ил Кор. 10; 14.
54; 5. Иоан. 20; 28.	
Давн. 20; 28. Рим.	